

چه می خواهد ا ن ماهِ آواره از من ؟

که اکنون فرازِ جهانم

و مهتاب

از جانِ من می تراود .

من انگار

عمر ست

با ماه

کجان و همسرِ نو شتم

از آن شب

که بر گونه ی ماه

رؤ ای خود را نوشتم

- همان شب که شعر نخست ن

نخست ن کلامش درآمد

و آوارگی هام

درسزده نهای ازهم جدا مانده کسر سرآمد .

من اکنون فراز جهانم

و مهتاب

از جان من می تراود

براقلمها ی که هر ک

کی پاره ی تن .

چه می خواهد ا ن ماهِ آواره ازمن ؟